

ures against legal entities, among which the following may be singled out: imprecision in determination of reasons for implementation of such measures; lack of legislative definition of the notion of criminal law measures; unreasonably low level of fine as a criminal law measure; imprecision in definitions of individual terms and notions, etc.

On the basis of the analysis, a number of changes and amendments to the criminal legislation were suggested. Besides, a conclusion was drawn that further scholarly research into the issue has good potential.

Specific offers as to possible solution to issues connected with introduction of criminal responsibility of legal entities to domestic criminal legislation have been formulated.

Key words: criminal legislation, crime subject, legal entity, criminal responsibility, criminal law measures.

Стаття надійшла 14 жовтня 2014 року

УДК 343.123

О. Л. Хлисту́н

ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДРОЗДІЛІВ КАРНОГО РОЗШУКУ В ПОПЕРЕДЖЕННІ КВАРТИРНИХ КРАДІЖОК: ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВИЙ АСПЕКТ

Розглянуто діяльність підрозділів карного розшуку в попередженні вчинення квартирних крадіжок із використанням сил, засобів і заходів оперативно-розшукової діяльності.

Запобігання злочинам є одним із пріоритетних напрямів у діяльності кримінальної міліції та її складового підрозділу – карного розшуку. Зокрема, у п. 1 ст. 7 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» зазначено, що підрозділи, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, зобов'язані у межах своїх повноважень відповідно до законів, що становлять правову основу оперативно-розшукової діяльності, вживати необхідних оперативно-розшукових заходів щодо попередження, своєчасного виявлення і припинення злочинів та викриття причин і умов, які сприяють їх учиненню, здійснювати профілактику правопорушень. Це – об'єктивна закономірність. Суспільство вимагає надійного захисту своїх прав та інтересів.

Ключові слова: карний розшук, оперативний підрозділ, оперативно-розшукові заходи, квартира крадіжка, попередження злочинів.

Постановка проблеми. Запобігання злочинам як один із пріоритетних напрямів у діяльності кримінальної міліції та її складового

підрозділу карного розшуку, зокрема в п. 1 ст. 7 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» зазначено, що підрозділи, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, зобов'язані у межах своїх повноважень відповідно до законів, що становлять правову основу оперативно-розшукової діяльності, вживати необхідних оперативно-розшукових заходів щодо попередження, своєчасного виявлення і припинення злочинів та викриття причин і умов, які їх сприяють учиненню, здійснювати профілактику правопорушень. Це – об'єктивна закономірність. Суспільство вимагає надійного захисту своїх прав та інтересів.

Стан дослідження. Теоретичний огляд стану вивчення проблеми боротьби з квартирними крадіжками зроблено в низці наукових робіт таких учених, як В. П. Бахіна, Р. С. Белкіна, В. М. Бикова, А. Н. Васильєва, М. В. Салтєвського, О. П. Снігерьова, В. Ю. Шепітька, Л. Г. Відонова, Г. Г. Зуйкова, А. Н. Колісниченка, В. П. Колмакова, В. П. Коновалової, А. Курнашова, Є. І. Макаренка, Г. А. Матусовського, І. В. Поетики та ін.

Метою статті є спроба визначити сучасні основні шляхи застосування оперативно-розшукових заходів під час попередження квартирних крадіжок, а також окреслити основні проблеми, які водночас можуть виникнути.

Виклад основних положень. Нині в Україні правовою основою запобігання злочинам, зокрема організованим злочинним групам, є система чинного законодавства: Конституція України, Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність», КК та КПК та інші закони України.

Підвищення ефективності оперативно-розшукової діяльності щодо своєчасного виявлення, розпаду і ліквідації злочинних угруповань, що вчиняють квартирні крадіжки, залежить від забезпечення строгого дотримання конспірації, чіткої координації дій та тісної взаємодії карного розшуку з іншими службами органів внутрішніх справ.

Ці обставини вимагають перегляду системи профілактики квартирних крадіжок і ефективності використання в її організації оперативно-розшукових заходів, що сформувалися на практиці, стосовно специфіки регіону, аналізу теоретичних досліджень цих питань і розробки необхідних рекомендацій.

Профілактика квартирних крадіжок охоплює такі періоди: рання профілактика, тобто на стадії формування групи; профілактика під час розкриття і розслідування досконалих квартирних крадіжок; профілактика групових злочинів в умовах виконання покарання; профілактика

повторних злочинів, здійснюваних членами групи після відбуття покарання.

Попередження і припинення вказаних злочинів передбачає дію на її членів за допомогою негласних сил, засобів і методів із моменту здійснення підготовчих дій і до завершення злочину. Основна мета цієї дії – розкриття злочину, тобто виявлення всіх обставин цього скоєння, учасників і їх конкретної ролі в злочинній діяльності, причин та умов, які сприяють формуванню групи і здійсненню нею злочинів [1, с. 3].

З уваги на дослідження, предзлочинна поведінка членів виявлених злочинних груп, що вчиняють квартирні крадіжки, достатньо тривала і характеризується здійсненням різних правопорушень.

Сукупність цих, здавалося би, малозначних правопорушень виконує значущу соціальну роль, впливає на стан громадського порядку і суспільної безпеки. Вони слугують своєрідною «репетицією» перед учиненням злочину. Так створюється негативно «заохочувальне» середовище, «трансформатор» негативних поглядів, антисоціальних настроїв, що призводить до вчинення злочину. Злочинна поведінка здебільшого має свою «передісторію», вона формується на базі постійного розвитку виниклих раніше суперечностей і конфліктів у різних ланках психологічного процесу.

Попередження злочинів є комплексною діяльністю. Крім терміна «попередження злочинів», уживають терміни «профілактика», «запобігання», «припинення» злочинів. Якщо проаналізувати літературу стосовно цього питання, то з'ясується, що вказані терміни вживаються не тільки в кримінологічному аспекті, але і в інших сферах діяльності, наприклад, у медичній практиці, а саме як заходи, спрямовані на забезпечення високого рівня здоров'я і недопущення захворювань. Запобігання злочинам – складний процес, а його зміст відрізняється від інших видів діяльності. Визначають низку його складових, а саме: профілактика, запобігання та припинення злочинів. Кожний із цих елементів порівняно самостійний, але всі вони взаємопов'язані, мають одну і ту ж мету – не допустити вчинення злочину.

Як правильно зазначає А. П. Закалюк, цей термін зазвичай вживають щодо певної загрози, яка існує. Запобігання означає діяльність, що перешкоджає вчиненню злочинів. Мета запобіжної діяльності – перешкодити вчиненню злочинів, скоротити їхню діяльність і тим самим зменшити розміри злочинності [2, с. 318].

Словники української мови слово «запобігти» визначають як синонім «відвертати», як усунення певної біди, небезпеки [3, с. 210].

Отже, термін «відвернення» доцільно застосовувати щодо випадків усунення загрози вчинення конкретного злочину («відвернення злочину»). Тому словосполучення «відвернення злочинності» слід уважати таким, що не має реального змісту, оскільки термін «злочинність» збірний і не відображає конкретну загрозу. Історично склалося так, що під відверненням злочинів розуміють діяльність, спрямовану на унеможливлення вчинення злочинів, що перебувають на стадії задуму або готування (ст. 14 КК України). Якщо злочин зупинено на стадії замаху (ст. 15 КК України) або під час його скоєння (для продовжуваних злочинів), то такі дії прийнято називати припиненням злочину (рос. «прекращение», «присечение»). Термін «припинення» означає змушування кого-небудь припинити робити щось, зупинення силою, різким утручанням і цілком відповідає праксеологічному змісту примусового зупинення злочинних дій.

Основним змістом попередження є випередження в часі подій, які мають чи можуть відбутися, з метою впливу на них. Отже, термін «попередження злочинності (злочинів)» за змістом охоплює інші: профілактику, припинення та відвернення, і є для них узагальнювальним. Проте термін «попередження злочинності» не є безперечним для позначення превентивної діяльності. Цей термін не пов'язаний із функцією охорони, оберігання, яка є необхідною, визначальною ознакою превенції злочинності як негативного соціального феномена. Порівняно з терміном «попередження», термін «запобігання» (рос. «предохранение») має суттєву особливість. Змістом терміна «запобігання» є також випередження в часі якихось подій із метою впливу на них.

Термін «профілактика» (від грецьк. *prophylaktikos* – запобіжний) традиційно розуміють як діяльність, спрямовану на унеможливлення вчинення злочинів, щодо здійснення яких ще не сформований злочинний намір [4, с. 845].

Ю. Ю. Орлов зазначає, що профілактика, на відміну від припинення та відвернення злочинів, спрямована на запобігання не конкретного злочину, який має бути вчинений, а ймовірних злочинів, котрі можуть бути вчинені. Отже, відмінними ознаками профілактики є: 1) імовірнісний характер злочинів, щодо яких здійснюється запобігання; 2) множинність (невизначена кількість) злочинів, щодо яких здійснюють запобігання; 3) можливість запобігти не тільки умисним злочинам, а й злочинам із необережності, наявність системи профілактичних заходів. Множинність злочинів дозволяють застосовувати термін

«профілактика злочинності». Водночас вираз «профілактика злочинів», застосовний лише для випадків запобігання певному виду (групі) злочинів, наприклад, насильницьким злочинам, кишеньковим крадіжкам, заняттю проституцією, порушенням правил безпеки руху тощо. Словосполучення «профілактика злочину» у смислі запобігання конкретному злочинному діянню позбавлений реального змісту.

Під час відвернення та припинення злочинів об'єкти запобіжного впливу, зазвичай, цілком конкретні. Це, відповідно, намір учинити злочин певними особами, дії з готування до його вчинення або ж безпосередньо конкретні злочинні дії. У ході профілактики об'єкти запобіжного впливу пов'язані з невизначеним колом злочинів та часто (у випадку загальної профілактики) – з невизначеним колом осіб [5, с. 1046].

А. І. Алексєєв і Г. К. Синилов є засновниками теорії про те, що оперативно-розшукова профілактика є самостійною організаційно-тактичною формою ОРД, визначивши її як «...оперативно-профілактичне спостереження» [6, с. 166]. Їхню позицію поділяють ще деякі вчені, серед яких С. С. Овчинський. Він визначає оперативно-розшукову профілактику як комплекс заходів, що здійснюються поза межами оперативної розробки, але з використанням засобів і методів ОРД для досягнення цілей профілактики [7, с. 7].

До специфічних цілей оперативно-розшукової профілактики С. С. Овчинський відносить:

- стійку обізнаність про криміногенну частину населення (місцевого та такого, яке тимчасово перебуває на території, а також на об'єктах оперативного обслуговування);
- раціональну розстановку негласного апарату;
- своєчасне отримання інформації про тенденції поведінки кримінально активних осіб;
- достатньо повне уявлення про систему антигромадських і злочинних зв'язків у їх середовищі;
- виявлення мікросередовищ і сфери спілкування, які стимулюють антигромадську та злочинну поведінку (зон активної дії причин злочинності);
- виявлення в цьому середовищі злочинців, які переховуються від правосуддя;
- вивчення соціального образу і морально-психологічних якостей осіб, поведінка яких характеризується антигромадською спрямованістю і може призвести до вчинення злочинів [7, с. 6–7].

Українські вчені розвинули теорію оперативно-розшукового запобігання злочинам. Це, зокрема, О. М. Бандурка, В. В. Голубець, Е. О. Дідоренко, І. П. Козаченко, Я. Ю. Кондратьєв, Д. Й. Никифорчук, С. І. Третиних та ін.

У численних працях із кримінального права та кримінології розглядалися загальні питання теорії запобігання злочинності та окремим її видам. Насамперед це стосується дослідження Л. М. Давиденка, О. М. Джужи, А. Е. Жалинського, А. П. Закалюка, В. М. Куца, О. М. Литвака, М. І. Мельника, П. П. Михайленка, М. І. Панова, В. І. Шакуна та ін.

Український учений Е. О. Дідоренко визначає оперативно-розшукову профілактику як «...комплекс заходів, здійснюваних поза рамками і методами ОРД, спрямованої на попередження злочинів з боку кримінально активних осіб і здійснення на них необхідного виховного впливу» [8, с. 13].

За часів незалежності України І. П. Козаченко в дисертації розглядав її як систему оперативного контролю і профілактичного впливу стосовно осіб, які мають намір вчинити чи готують злочини, а також впливу на криміногенну обстановку (ситуацію) та інші антигромадські явища з метою попередження злочинних намірів із використанням, як правило, оперативно-розшукових сил, засобів і методів [9, с. 24].

Аналогічну думку з цього приводу висловлює В. В. Голубець із посиланням на І. П. Козаченка, який зазначив, що змістовна сторона оперативно-розшукової профілактики полягає у проведенні негласного спостереження і контролю за поведінкою осіб, які ведуть антигромадський спосіб життя, і здійснення на них позитивного впливу, усунення можливості вчинення злочинів [10, с. 248].

Практика свідчить, що ефективність організації боротьби з квартирними крадіжками багато в чому залежить від якісного застосування сил і засобів ОРД, без яких складно, а інколи й неможливо, своєчасно попереджувати, виявляти і припиняти ці злочини. Відомо, що 70% осіб, які вчиняють квартирні крадіжки, виявляються з використанням негласних джерел.

Удосконалення організації оперативно-розшукової діяльності забезпечення попередження квартирних крадіжок припускає оптимальне розміщення сил і засобів за об'єктами оперативної уваги. Це питання пов'язане з добором осіб для конфіденційного співробітництва на підставі об'єктивної оцінки їхніх розвідможливостей щодо одержання необхідної інформації.

Одним із чинників формування моделі оперативно-розшукового забезпечення попередження квартирних крадіжок є її відповідність кримінологічній обстановці. Означене зумовлює чітку організацію й успішне проведення оперативно-профілактичних заходів загального та спеціального характеру. Вона повинна бути спрямована на нейтралізацію причин та умов, що сприяють учиненню квартирних крадіжок; здійснення оперативно-розшукового впливу на осіб, які мають намір скоїти такі злочини, а також на їх криміногенне оточення. З огляду на ці особливості, необхідно створити умови ефективного використання можливостей ОРД для спостереження за місцями, де збираються особи, які становлять оперативний інтерес чи збувають викрадене майно.

Усунення зазначеного недоліку багато в чому залежить від діяльності оперуповноважених карного розшуку щодо вміння організувати ОРД і ефективного керівництва ними під час організації та здійснення оперативно-розшукових заходів. Водночас практика показує, що, прагнучи досягти контрольних кількісних показників, оперативні працівники іноді обмежено використовують сили оперативно-розшукової діяльності особливо осіб з обмеженими розвідувальними можливостями, непридатних для конфіденційного співробітництва. Під час здійснення заходів щодо попередження квартирних крадіжок не завжди ставляться завдання, які відповідають їхнім можливостям, або даються завдання, що у цьому конкретному випадку не можуть бути ними виконані.

Сучасні вимоги щодо посилення боротьби з організованими формами злочинності полягають у поліпшенні діяльності правоохоронних органів і, зокрема, їх оперативних служб. З огляду на складність оперативної обстановки, пріоритетними мають бути ОРЗ запобіжного характеру, здійснення загальної та індивідуальної профілактики злочинів, учинюваних організованими злочинними формуваннями квартирних крадіжок.

Аналіз стану оперативної обстановки – важливіший елемент організації оперативно-розшукової профілактики квартирних крадіжок.

У підрозділах карного розшуку насамперед необхідно сконцентрувати всю інформацію, що надходить із різних оперативно-розшукових джерел, для подальшого її використання. Крім того, вивченню підлягають матеріали справ оперативного обліку, кримінальних проваджень, результатів проведення оперативно-розшукових заходів тощо. На основі аналізу вихідної інформації плануються заходи щодо

виявлення конкретних обставин, уточнення та перевірки отриманих даних, а також усунення виявлених причин і умов, що сприяють учиненню групових злочинів.

Планування є одним із заходів організаційно-управлінського забезпечення оперативно-розшукової профілактики. Воно полягає в найбільш раціональній організації процесу здійснення гласних і негласних заходів, що забезпечують вирішення оперативно-профілактичних завдань. Оперативно-розшукове планування – це конструктивна діяльність керівництва ОВС чи оперативного підрозділу (окремо взятого працівника), яка полягає у визначенні конкретних завдань, що випливають із аналізу оперобстановки, висуненні обґрунтованих передбачень (версій) щодо обставин, пов'язаних зі злочинними подіями, можливих варіантів їх розвитку та виборі на цій основі найбільш доцільних оперативно-тактичних заходів.

Планування необхідно розглядати як складову організації ОРД підрозділів карного розшуку. Водночас спільними цілями є визначення основних напрямів і конкретних завдань щодо запобігання злочинам на той чи інший період: оцінка результатів раніше запланованих і проведених заходів; попереднє визначення конкретних організаційно-профілактичних, ОРЗ, які пропонуються в планах роботи; узгодження заходів, що плануються іншими правоохоронними органами; обговорення з останніми питань, щодо яких необхідні спільні чи погоджені дії; визначення форм і способів взаємного інформування про перебіг виконання запланованих заходів; внесення коректив у плани роботи у зв'язку з новими завданнями та змінами оперативно-профілактичної ситуації, чинного законодавства тощо.

Планування заходів щодо запобігання злочинам – це своєрідна модель надзвичайно мінливої обстановки ситуації, коли здійснюються ті чи інші заходи, і водночас виникає гостра потреба спланувати такі заходи, вибрати оперативно-профілактичні прийоми (або їх комбінацію), що якнайкраще забезпечують виконання поставлених завдань у стислі терміни силами і засобами, які є в розпорядженні оперативного підрозділу, за найменших затрат і безумовного дотримання законності.

А. Г. Лекарь і Д. В. Гребельський вважають, що планування – це методика збирання і вивчення необхідної інформації, підготовка та прийняття на її основі оперативно-розшукового плану роботи оперативного підрозділу, і за змістом є різновидом управлінського рішення [11, с. 219].

Р. С. Белкін під технікою планування протидії злочинів розуміє, зазвичай, зовнішній (матеріальний) вираз уявного плану дій співробітника, тобто матеріалізацію його тактичного задуму, що визначає характер і черговість проведення слідчих дій і організаційно-технічних заходів, взаємодію з фахівцями, оперативними співробітниками галузевих служб, представниками громадськості [12, с. 714].

Планування конкретних оперативно-розшукових заходів – це насамперед розумова діяльність, яка охоплює визначення і фіксування в письмовій формі конкретних напрямів і порядку застосування сил, засобів і методів ОРД.

На нашу думку, науково обгрунтоване планування боротьби з квартирними крадіжками допомагає успішно виконувати такі організаційні завдання:

- визначати найперспективніші шляхи боротьби з указаними злочинами на відповідний період;
- забезпечувати цілеспрямованість і наступальність у попередженні й розкритті (документуванні) квартирних крадіжок;
- маневрувати з метою найефективнішого застосування оперативно-розшукових методів і засобів;
- організовувати взаємодію і комплексне використання можливостей усіх служб органів внутрішніх справ, а також відповідних державних і громадських організацій;
- підвищувати оперативну готовність своїх підрозділів, швидко і результативно реагувати на ускладнення оперативної ситуації і виникнення надзвичайних подій;
- виключати дублювання в діяльності окремих підрозділів і працівників оперативних служб, не допускати розпорошення сил і засобів ОРД;
- організовувати чіткий контроль за своєчасним і належним виконанням запланованих заходів.

Обов'язковими попередніми умовами оперативно-розшукової профілактики є виявлення та постановка криміногенних осіб на один із видів оперобліку (оперативно-розшукова справа, облікова справа, інформаційна системи і картотеки оперативно-розшукового та профілактичного призначення тощо). Тим самим забезпечується обгрунтованість початку оперативно-профілактичної роботи, цілеспрямованість і плано-мірність її здійснення, певні узгодження в застосуванні відповідних заходів профілактики, комбіноване використання гласних і негласних

джерел інформації, а також здійснення дієвого контролю та надання практичної допомоги в реалізації оперативно-розшукових планів.

Висновки. Оперативно-розшукова профілактика квартирних крадіжок як організаційно-тактична форма ОРД – це система цілеспрямованих оперативно-розшукових профілактичних та інших, передбачених чинним законодавством заходів, що провадяться стосовно осіб, від яких можна очікувати вчинення злочинів, для здійснення оперативного контролю за ними, профілактичного впливу, запобігання злочинам, що готуються.

Підрозділи карного розшуку з метою запобігання вчиненню квартирних крадіжок повинні створити відповідну систему організаційно-тактичних форм запобігання, а саме: а) виявлення причин учинення таких злочинів та умов, що її сприяють, здійснення заходів для їх усунення або нейтралізації; б) виявлення осіб, від яких можна очікувати вчинення квартирних крадіжок, застосування заходів із метою недопущення ними правопорушень; в) запобігання підготовлюваним квартирним крадіжкам і припинення їх на стадії готування чи замаху.

1. Прохоров П. А. Оперативно-розыскные меры в предупреждении формирования преступных групп: учеб. пособие / П. А. Прохоров. – Омск: НИИРИО, 1986. – 76 с.

2. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: у 3 кн. / А. П. Закалюк. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки – 424 с.

3. Глумачний словник української мови / укл. Т. В. Ковальова, Л. П. Коврига. – Х.: Синтекс, 2002. – 672 с.

4. Міжнародна поліцейська енциклопедія: у 10 т. / В. В. Коваленко, Ю. І. Римаренко, В. Я. Тацій, Ю. С. Шемшученко. – К.: Атіка, 2010. – Т. 7. Адміністративно-правове забезпечення поліцейської діяльності. – 1120 с.

5. Міжнародна поліцейська енциклопедія: у 10 т. / відп. ред.: В. В. Коваленко, Є. М. Моїсєєв, В. Я. Тацій, Ю. С. Шемшученко. – Т. 6. Оперативно-розшукова діяльність поліції (міліції). – К.: Атіка, 2009. – 1128 с.

6. Алексеев А. И. Актуальные проблемы теории оперативно-розыскной деятельности органов внутренних дел / А. И. Алексеев, Г. К. Синилов. – М.: ВНИИ МВД СССР, 1978. – 224 с.

7. Овчинский С. С. Оперативно-розыскная профилактика: лекция / С. С. Овчинский // МВД СССР. – Караганда: Карагандинская высш. шк. МВД СССР, 1982. – 24 с.

8. Дидоренко Э. А. Оперативно-профилактическое наблюдение / Э. А. Дидоренко, С. С. Овчинский. – К.: МВД УССР, 1982. – 96 с.

9. Козаченко И. П. Правовые и организационно-тактические основы оперативно-розыскной профилактики преступлений: дис. ... д-ра юрид. наук / И. П. Козаченко. – М.: ВНИИ МВД РФ, 1992. – 340 с.

10. Голубец В. В. Проблемы оперативно-розыскных профилактических преступлений в современных условиях Украины / В. В. Голубец, С. И. Третьних // Проблемы юридической науки и правоохранной практики. – К.: КВШ МВД Украины, 1994. – С. 245–250.

11. Оперативно-розыскная деятельность органов внутренних дел. Общая часть / под ред. А. Г. Лекаря и Д. В. Гребельского. – М.: МВД СССР, 1972. – 304 с.

12. Белкин Р. С. Криминалистическое учение о фиксации доказательственной информации / Р. С. Белкин // Курс криминалистики: учебное пособие для вузов. – 3-е изд., доп. – М.: Юнити-Дана, 2001. – 837 с.

Хлыстун О. Л. Деятельность подразделений уголовного розыска в предупреждении квартирных краж: оперативно-розыскной аспект

В статье рассматривается деятельность подразделений уголовного розыска в предупреждении совершения квартирных краж с использованием сил, средств и мероприятий оперативно-розыскной деятельности.

Предотвращение преступлений как одно из приоритетных направлений в деятельности криминальной милиции и ее составного подразделения – уголовного розыска. В частности, в п. 1 ст. 7 Закона Украины «Об оперативно-розыскной деятельности» отмечено, что подразделения, которые осуществляют оперативно-розыскную деятельность, обязаны в пределах своих полномочий в соответствии с законами, которые представляют правовую основу оперативно-розыскной деятельности, принимать необходимые оперативно-розыскные меры относительно предупреждения, своевременного выявления и пресечения преступлений, установления причин и условий, способствующих совершению преступлений, осуществлять профилактику правонарушений. Это – объективная закономерность. Общество требует надежной защиты своих прав и интересов.

Ключевые слова: *уголовный розыск, оперативное подразделение, оперативно-розыскные мероприятия, квартирная кража, предупреждение преступлений.*

Hlystun O. L. Activity of criminal search subdivisions in prevention of residential burglaries: operative search aspect

In the article activity of subdivisions of criminal search is examined in warning of feaseance of residential burglaries with the use of forces, facilities and measures of operative search activity.

The legal democratic state foremost foresees supremacy of law and inevitability of punishment for a perfect against right act. Improvement of counteraction to the criminal trespasses that is related to penetration in an accommodation, belongs to priority directions of activity activity organs of internal affairs on the whole and

subdivisions of criminal search, in particular. A timely exposure, stopping and opening of crimes, not only provides the guard of rights, freedoms and legal interests of citizens but also certain educator influence both on winy persons and on their surroundings, warning realization of new crimes.

Prevention of crimes as one of priority directions in activity of criminal militia and her component subdivision of criminal search, in particular, in a n.1 item 7 «On operative search activity» it is marked Law of Ukraine, that subdivisions that carry out operative search activity are under an obligation within the limits of the plenary powers in accordance with laws that present legal framework of operative search activity, to accept necessary operative search measures in relation to warning, timely exposure and stopping of crimes and exposure of reasons and terms that assist committing crime, to carry out the prophylaxis of offences. It is objective conformity to law. Society requires reliable defence of the rights and interests.

The analysis of statistical data of the last years testifies that among persons that accomplish residential burglaries, there is a tendency to professionalism, groups of thieves became more proof and secret, intensity of feasance increased by them thefts, the system of realization of stolen is adjusted. Crimes prepare more perfect, the special facilities are used. The sizes of the material harm inflicted to the citizens as a result of feasance of this type of crimes grew.

Key words: criminal search, operative subdivision, operative search measures, residential burglary, warning of crimes.

Стаття надійшла 18 вересня 2014 року